Raid ANCHETĂ

ÎN CAPITALĂ SE SIMTE ÎNCĂ NEVOIA DE TERENURI ...DAR CELE EXISTENTE SÎNT JUDICIOS FOLOSITE?

Cîte terenuri de fotbal are Capitala? Care este starea lor? Cum sînt ele îngrijite? Cum sînt folosite? Este numărul lor corespunzător fenomenului fotbalistic de masă al Bucureștiului?

Iată tot atîtea întrebări ale căror răspunsuri nu le-am căutat în dări de seamă sau informări, ci „pe viu", pe... terenuri.

In rîndurile de mai jos vă prezentăm starea de fapt pe care am întîlnit-o de-a lungul raidului nostru anchetă.

● Terenuri luate cu asalt...

Baza VOINȚA este, fără îndoială, unul din cele mai prezentabile colțuri sportive ale Capitalei. Situată în apropierea lacului Floreasca, ea se înfățișează în fața vizitatorului admirabil rînduită, cu terenuri de fotbal, volei, handbal, baschet, tenis, echilibrat dispuse, strălucind de curățenie, verdele crud al gazonului contribuind și el la întărirea bunei dispoziții pe care o încerci de la primii pași făcuți în incinta bazei.

Această bază atrage numeroase asociații la activitate sportivă. Cînd afli însă numărul echipelor și al sportivilor care activează cu regularitate aici, orice estimare aprioric este cu mult depășită. E greu să-ți imaginezi numărul de fotbaliști și de echipe de fotbal care „iau cu asalt" cele două terenuri de fotbal ale bazei.

De la administratorul *Vlad Gheorghe* am aflat că terenurile de fotbal sînt folosite, săptămînal, „cu deplin drept" de 17 echipe: echipele Voința I și II, echipa de juniori, două echipe ale S.S.E. 2, precum și cele 12 participante ale „campionatului de casă": *Tehnometalica, Arta Încălțămintei, Sporul, Electrobobinajul, Igiena, Meseriașii Cismari, Tehnica Încălțămintei, UCECOM, Muncă și Artă, Mobilă și Tapițerie, Metalica și Avîntul Îmbrăcămintei.*

Toate aceste echipe fac un număr de 3—4 antrenamente săptămînale și susțin jocuri pe cele două terenuri.

Spre stupefacția noastră, care nu puteam să ne închipuim relația timp-spațiu în folosirea acestor terenuri de un așa de mare număr de fotbaliști, administratorul bazei ne-a spus că și echipele *Automatica* și *Stela* folosesc, pe bază de contract, cele două terenuri iar în timpul „sezonului" (mai, iunie, iulie, august, septembrie), pe lîngă echipele de mai sus, activează zeci de formații ale unui furnicar de cooperative *(Igiena, Întreținerea* etc.) care au și ele o sumedenie de competiții (campionate, diferite cupe). Deși este vorba, în cazul lor, mai mult de „o minge bătută de amorul artei", locul de desfășurare a jocurilor rămîne tot aceleași două terenuri.

Fără a mai lungi discuția, trebuie să recunoaștem că suprasolicitarea celor două terenuri de fotbal ale Bazei Voința, dacă n-ar fi atestată de probe diverse și convingătoare, ar fi greu de imaginat. La sfîrșitul vizitei, am privit din nou verdele crud al gazonului. Ce va mai rămîne din el la toamnă, greu de spus...

★

Sau, dacă vreți, VIITORUL terenurilor de la Voința îl vezi în PREZENTUL terenurilor de la ICAB. „Insule de iarbă", terenuri „semănate" de mîi de urme care-ți evocă cîmpuri frămîntate de o goană de cerbi.

Și aici au activat și activează vreo 20 de echipe (Luceafărul — 2 echipe, I.S.B. — o echipă, ICAB — 2 echipe, plus, în timpul Spartachiadei, alte șase echipe ale I.S.B. și 12 ale ICAB. Ca să nu mai vorbim de faptul că tot aici s-a desfășurat și campionatul școlar raional).

Rezultatul? Deși e abia primăvară, terenurile ICAB-ului — folosite fără cruțare, pe ploaie, pe zăpadă, de zeci de echipe — se prezintă cu un gazon jumulit, „rănit".

★

Vizita la cochetul complex cultural - sportiv studențesc „LACUL TEI" (patru terenuri de fotbal, unul gazonat, unul cu zgură și două terenuri cu pămînt), ne-a prilejuit aceeași constatare a marii densități de echipe pe teren de joc.

Pe terenurile complexului se desfășoară, în mod organizat campionatul anilor I al Universității (cu formă preliminară — campionatul pe grupe), campionatul inter-facultăți al Universității (care începe la 26 martie), campionatul pe Centrul universitar București, „Cupa geologilor" (a început la 20 martie) etc...

Tot pe aceste terenuri au acces echipe ale întreprinderii de material didactic, ale Ministerului Învățămîntului, ale Ministerului Minelor, ale Ministerului Energiei Electrice etc. și tot aici au loc meciuri ale echipelor studențești cu echipe ale marilor întreprinderi bucureștene *Vulcan, Semănătoarea, 23 August, Quadrat* etc.

Pe orarul zilnic, antrenamentele și meciurile înseamnă — de luni de la ora 8 dimineața și pînă duminică la ora 19 — FOTBAL CONTINUU. E o adevărată minune că aceste terenuri rezistă an de an!

● ...și altele ocolite

Iată-ne la terenul ICSIM din str. Izbiceni. Ne strecurăm cu abilitate printre orătăniile ce răscolesc pămîntul și zgura neagră de pe terenul de fotbal. Sînt găinile vecinilor.

Locuința administratorului *Ioan Șerban* ține loc și de vestiare. De dușuri nici vorbă. Ori cît de rea ar fi vremea, jucătorii, după meciuri, nu au altă soluție decît să se clătească cu puțină apă, pe care o obțin din puțul aflat în fața casei administratorului. Magazie de echipament nu există, jucătorii venind echipați tocmai de la întreprinderea ICSIM, ce se găsește la distanță de circa ...3 km. Terenul de joc, cu pămînt și zgură, este denivelat, iar gardul de sîrmă care-l împrejmuiește este deteriorat. Într-un cuvînt, aspectul general al terenului ICSIM este jalnic. Abia a venit primăvara și pretutindeni pămîntul e umed, numai aici se înalță nori de praf. Ce se va întîmpla la vară cînd arșița îl va face tare ca betonul? (posibilități de a-l înmuia neexistînd).

În asemenea condiții se pregătesc și își dispută meciurile din campionatul orășenesc echipele de seniori și juniori ICSIM. Punem întrebarea: de ce acest teren nu este solicitat și de alte echipe? Răspunsul vine prompt. Echipele fug de el. Condițiile vitrege de pregătire îi îndepărtează pe mulți dintre cei ce vor să practice fotbalul.

★

Cochetul stadion LAROMET se află lipit de fabrica cu același nume. Arată ca o adevărată bijuterie. Aci se pregătesc echipele Laromet (seniori, juniori și pitici) și IREB. Îngrijit cu atenție din anul 1960, cînd a fost gazonat, este o mostră a felului cum trebuie să arate un teren sportiv.

Președintele asociației sportive Laromet, *Dumitru Frigea*, împreună cu președintele secției de fotbal, *Ion Ologoiu*, au luat toate măsurile ca și în acest an fotbaliștii să-și desfășoare activitatea în cele mai bune condiții. Încă din toamnă, pe teren a fost depus un strat gros de îngrășăminte ce a fost îndepărtat acum două săptămîni. Pentru a nu fi deteriorat gazonul, antrenamentele din cadrul perioadei pregătitoare s-au desfășurat pe terenul II. Vestiarele și dușurile au fost verificate și revopsite din timp, apă caldă fiind în permanență. Numai cuvinte de laudă despre *Nicolae Drăghici*, magazionerul echipei. Curat și îngrijit, echipamentul stă stivuit în rafturile ce poartă etichete cu numele fiecărui jucător. Într-un cuvînt, la stadionul Laromet domnește o impecabilă ordine. *Păcat însă că cei de la Laromet sînt egoiști cu terenul lor. Solicitările făcute și de alte echipe de a închiria baza sportivă au rămas fără rezultat. NUMAI DOUĂ ECHIPE PE UN ASEMENEA TEREN E PREA PUȚIN. ȘI E PĂCAT...*

★

Săptămîna trecută a fost reomologat și terenul *Pasteur*, după ce timp de un an porțile sale au fost închise pentru renovare. Astăzi are un aspect corespunzător și asociația sportivă Pasteur merită toată lauda. Terenul de joc, în trecut neîngrijit (acoperit cu zgură și pămînt) arată astăzi ca o masă de biliard. Tot aici s-a construit și o cabană care dispune de tot confortul: vestiare, dușuri, cabine pentru arbitri și două săli de gimnastică.

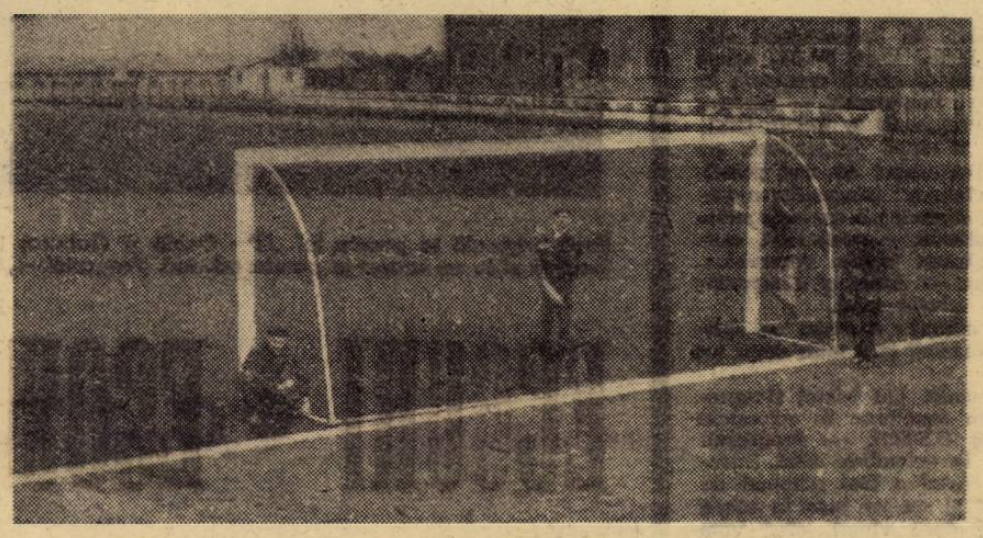

„Laromet" — unul din stadioanele bine gospodărite ale Capitalei

Cuvintele administratorului *Ion Ioniță: „Îin la teren și-l îngrijesc ca ochii mei din cap"*, ne-au convins că terenul va avea o viață lungă. N-ar strica însă dacă asociația sportivă Pasteur ar cădea de acord cu echipele care îl solicită să-l pună la dispoziție și acestora, nerezervîndu-l doar pentru două privilegiate, *Pasteur* și *Viforul*. Două echipe la un teren bun nu înseamnă, în nici un caz, randament!

● Chiar și la complexul „23 August"...

Complexul sportiv „23 August" are opt terenuri de fotbal. Șapte dintre ele sînt dispuse ca niște planete în jurul terenului central. Utilizate pentru antrenament, pe ele se succed de dimineață pînă seara numeroase echipe. Tot aici, sîmbătă și duminică sînt programate partide din campionatele raionale, orășenești și de juniori iar ziua de luni e consacrată îngrijirii terenurilor. „Doi, trei și patru" sînt gazonate (doar ultimul așa cum trebuie), restul cu zgură. („Cinci și șase" denivelate, negreblate). Ce echipe se antrenează pe terenurile din incinta stadionului 23 August? *Metaloglobus, Metalurgica, Textila, Munca, IPROFIL, Fabrica de Cabluri, formații din campionatul orășenesc sau raional, precum și juniorii SSE 2.* Aici funcționează și centrul de copii și juniori organizat de către federația de fotbal, condus de profesorul D. Teodorescu. Echipele centrului (peste 200 de copii zilnic), au la dispoziție numai două terenuri. Faptul acesta creează numeroase dificultăți în pregătirea lor.

Despre subiectul acesta ne-a vorbit profesorul Teodorescu: *„Sîntem un centru experimental. Avem datoria să utilizăm metodele cele mai justificate din punct de vedere biologic și metodic pentru pregătirea micuților fotbaliști în condiții optime, de organizare și educație. Practic, cum stau lucrurile? Pentru toate echipele (sute de oameni), există un singur vestiar. Acolo se întîlnesc și se amestecă elevii noștri cu jucătorii celorlalte echipe. Instructorii sau antrenorii acestora nu se ocupă însă de educația lor, nu iau atitudine împotriva unor manifestări periferice. Zadarnic vrem să creștem o generație de noi fotbaliști, ferită de unele tare care mai persistă în mentalitatea unor tineri, dacă străduința noastră e neutralizată prin contactul elevilor centrului cu aceste manifestări ce le-am dori dispărute la toate categoriile de sportivi. Tot în cadrul amintit, condițiile de igienă sînt sacrificate continuu fără sentimentul vreunei responsabilități. În altă ordine de idei, printr-o hotărîre a Consiliului General al UCFS, Centrul nostru este scutit de plată pentru utilizarea bazelor IEBS-ului. Iată explicația aglomerării tuturor echipelor noastre pe numai două terenuri. În schimb, administrația stadionului e stimulată prin prime procentuale de către IEBS să închirieze cît mai intens terenurile unor echipe care n-au nimic comun cu performanța fotbalistică.*

Sîntem un centru pentru pregătirea științifică a tinerilor fotbaliști, se cere o anumită productivitate iar noi „pe sufocăm" pe două terenuri din cauza echipelor Metalocasnica, IPROFIL etc., ce au prioritate. Și, încă cera. Se uită că e vorba de cea mai mare bază sportivă a țării, unul din obiectivele turistice ale Bucureștiului. Prin alei umblă de dimineață pînă seara niște echipe neglijent echipate, iar, în zilele ploioase, holul și coridoarele arată jalnic. Intră sute de oameni plini de noroi, nimeni nu se șterge sau nu se descalță la intrare. Toate acestea nu pot fi acceptate pe stadionul nostru național în schimbul cîtorva contracte favorabile IEBS-ului".

● Terenul de... viață lungă

Pînă de curînd fotbalul și fotbaliștii raionului Tudor Vladimirescu gravitau în jurul terenului *Timpuri Noi*. Și asta pur și simplu pentru faptul că terenul era „rara avis" pe cuprinsul raionului, singura lui bază fotbalistică.

Astfel, după cum ne-a relatat *Nicolae Dombi*, administrator al acestui teren de 24 de ani (o cifră demnă de subliniat pentru devotamentul arătat fotbalului și cartierului de acest om inimos), activitatea începea aci în timpul campionatului, luni dimineață și se încheia duminica, pe înserat. Aici se antrenau și jucau partide oficiale, majoritatea „eșalonului" raional.

Cine a folosit terenul în sezonul trecut? Echipele *Flamura roșie* (din categoria C), *Chimia, Bumbacul, Timpuri Noi* și *Abatorul* (din campionatul orășenesc) cu garnituri complete: seniori, juniori, iar unele și cu pitici. În total 14 echipe. Considerînd că fiecare din acestea efectuează cîte două antrenamente săptămînale, reiese că pe terenul Timpuri Noi se desfășurau, în acest interval, 28 de antrenamente, revenind 4—5 ședințe ziluice! La aceasta trebuie să mai adăugăm diverse alte „competiții de casă" ale asociațiilor etc., etc. Cam mult pentru o bază sportivă cu o existență de zeci de ani în fotbalul bucureștean și care, din anul 1957, nu a mai fost „fericită" cu reparații capitale (din acel an datează reamenajarea tribunelor și gazonarea terenului, datorate *Metalului 23 August*, cel mai gospodar dintre cei 10 proprietari ai terenului în decursul timpului)

Mai ales că cei doi actuali coproprietari *(Timpuri Noi* și *Flacăra roșie)* nu se prea omoară cu firea în ceea ce privește amenajarea terenului. Gazonul a început să „chelească", tribunele prezintă „carii" evidente, iar cabinele semne de igrasie care nu pot fi remediate cu un strat subțire de var. Se impune deci o cură de întinerire a terenului.

★

Noua bază a clubului raional *„Olimpia"* (cu un teren gazonat și altul cu zgură, ambele însă fără tribune) a preluat echipele *Abatorul* și *Bere Rahova* (din campionatul orășenesc) și cîteva echipe din campionatul raional.

O întrebare firească însă se impune: această nouă gazdă a fotbaliștilor din raionul Tudor Vladimirescu și-a deschis într-adevăr larg porțile pentru a ajuta la rezolvarea dificilei probleme a spațiilor de joc? Noi credem că forurile de resort (comisiile orășenească și raională de fotbal) trebuie să alcătuiască o repartiție judicioasă a acestora.

● La margine de București

Terenurile Granitul și Luxor sînt aproape unul de altul. Primul, un teren... „oarecare" în vara trecută, va deveni în această primăvară o adevărată bază sportivă, cu vestiare noi și bine dotate, cu un teren gazonat „a la biliard", talonat de unul cu zgură și avînd drept perspectivă apropiată o tribună din elemente prefabricate de beton (pe specificul întreprinderii Granitul!).

Este una din surprizele plăcute ale anchetei noastre reportaj, pe care o consemnăm ca atare dar și cu dorința de a vedea acest teren păstrat bine și folosit corespunzător. *Aceasta nu trebuie să însemne, însă, nicidecum interdicția accesului altor echipe, așa cum preconizează președintele asociației sportive, Teodor Ioan.*

Luxor, vecinul *Granitului*, pare o adevărată cenușăreasă. Cert este că terenul arată prost, gardul împrejmuitor are găuri mari, pe scheletul metalic al unei foste tribune doar fachirii ar putea sta, iar cabinele sînt la cîteva sute de metri, în incinta întreprinderii.

În Capitală există 57 de terenuri în folosința a 277 echipe cu 4 782 fotbaliști.

La capătul raidului nostru anchetă am desprins următoarele concluzii: NUMĂRUL TERENURILOR DE FOTBAL ÎN CAPITALĂ ESTE INSUFICIENT. El nu corespunde cerințelor marei mase de fotbaliști din București.

Nu este mai puțin adevărat că această situație, exprimată printr-un procent foarte ridicat de echipe pe un teren de fotbal — la marea majoritate „se face coadă" pentru a ajunge să-ți faci antrenamentele — are și un revers nefiresc dar real: unele terenuri (e drept, puține la număr) **sînt aproape nefolosite sau sînt folosite doar de cîte două-trei echipe...**

Pe de altă parte, dacă în unele locuri echipelor de seniori li „se face loc" cu chiu cu vai, **echipele de juniori au și mai greu acces la terenuri**, iar uneori sînt de-a dreptul neglijate.

Față de situația terenurilor din Capitală — de numărul lor necorespunzător, ca și de nejudicioasa exploatare a celor existente — considerăm că trebuie luate măsuri operative, eficiente.